

ՆՈՒՆԻՍԻ  
ՏԱՐԻ

# ՇԱԽԻՂ

ՆՈՒՆԻՍԻ  
ՏԱՐԻ

ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԴԱՐԱՐ-ԱԹԵՐԹ

„ՇԱԽԻՂ“ ԼՈՅՍ Է ՏԵՍՆՈՒՄ ՏԱՐԵԿԱՆ 50 ՀԱՄԱՐ ՇԱԲԱԹ ՕՐԵՐԸ

«ՇԱԽԻՂ» Տարեկան դինը 10 դրան, կէս տարուանը 6 դրան: Առանձին «ՇԱԽԻՂ» խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 8—4 ժամը: Կիրակի համարները 5 շաբօ: Արտասահմանում տարեկան 8 ֆրանկ կամ 3 րուբլի: Եւ տօն օրերը 10—2 ժամը: Յայտարարութիւն ընդունում է ամեն կէս տարուանը 5 ֆր. կամ 2 րուբլի: Թէհրանում գրում են միմիայն, լեզուով: Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր բառին 1 շաբօ:

խմբագրատան մէջ: Մեր հասցէն. Téhéran Rédaction CHAVIGH.

## ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Մենք համոզմունք չունենք.—ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Ռաշտի ազգային ուսումնարանները. Կամակ Համադանից. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Քաղաքային արտասահմանեան լրագրներից.—Յայտարարութիւններ.—Բորսա:

## ՄԵՆՔ ՀԱՄԱՐԱՐՈՒՄ ԶՈՒՆԻՆՔ

Ամեն կողմից մեզ դիմում են հարցնելով թէ ինչ է անում Սովետների համար կազմուած Յանձնաժողովը, որ բաղկացած էր տեղական հաստատութիւնների կողմից երկերկու անգամներից, որոնք պէտք է միահամուռ ջանքերով աշխատէին թէհրանի հայերի աննշան լուծան հասցնել կարօտեալներին: Մենք դժբաղդաբար պարտաւորուած ենք սլատասխանելու, որ դեռ չը կազմուած, նա կազմալուծուեցաւ: Յանձնաժողովը երեք տետրակ շինեց. յանձնեց երեք հոգու, սպասելով որ մարդիկ ելնեն իրանց ոտքով գտն և ըստօրագրեն այդ տետրակների մէջ. դժբաղդաբար ոչ ոք տեղից չը շարժուեցաւ, այս եղաւ Յանձնաժողովի բոլոր գործունէութեան սկիզբը և վախճանը, և այժմ նա հանգստանում է իւր դափնիների վերայ!!!

Մենք ցաւելով նկատում ենք, այս խնդրի մէջ ևս, մի երեւոյթ որ վաղուց մեր ուշադրութիւնն էր գրաւել, այն է, որ եթէ մեր մէջ երբ և իցէ լինում են ջանքեր յօգուտ ազգային հաստատութեանց, այդ միայն այն ժամանակն է լինում երբ մի հակառակութիւն կայ երկու ընկերութեան մէջ, բայց երբ ջանք է լինում միահամուռ առանց հակառակութեան և համոզմունքով գործելու, այդ բոլոր գեղեցիկ եռանդը, որ մի հակառակութեան պարագայում, անսպառ աղբիւրներ ունէր, այժմ սպառուում է հէնց առաջին րոպէից:

Ինչո՞ւ չը յաջողուեցաւ այդ հանգանակութիւնը:—Որովհետեւ ջանք եղաւ միաբանութեամբ գործելու: Ինչ է

այդ բանը, որ մի խումբ մարդիկ աշխատում են ոսկեգօծել „մրցում“ բառի տակ, եթէ ոչ զուտ հակառակասիրութիւն, որը, խոստովանում ենք, մեր մէջ մի շատ աւելի զօրեղ գործօն է քան թէ ամենազանգեղ գագուցները, և ամենաբարձր սկզբունքները: Այդ երեւոյթը, շտաբերին աննկատելի, լաւ դիտողի համար մի լոյս է ձգում մեր բնաւորութեան դատարկութեան և փրքունութեան վերայ: Այն ժամանակ մենք հասկանում ենք թէ մեր հասարակութիւնը որքան քիչ կենսունակ, առողջ ոյժեր ունի, և որչափ աւելի գտնուում է վնասակար շարժումների աղբեղութեան տակ:

Ոչ, պարոններ, եթէ մի գործ լաւ է, լաւ է ինքն ըստ ինքեան, պէտք է գործը ինքը ոգևորէ մեզ, ոչ թէ այն ինչ որ դուք սովոր էք անուանել մրցում: Այդ մրցումը, որ դուք մտնում էք ձեր վարժարաններում որպէս միակ դրեղ շարժիչ, այնքան խոր արմատներ է ձգում բնաւորութեան մէջ, որ երբ այդ դպրոցական մանուկները դառնում են հասարակական գործիչներ, նոքա դեկալարում են դարձեալ միևնույն շարժառիթից, մրցումից, այլապէս ասած հակառակութիւնից: Դուք ձեր ցանածն էք քաղում:

Երբ դուք աշակերտներին կը սովորեցնէք դպրոցի նստարանների վերայ որ պէտք է ուսանել, ուսանելու համար միայն, ոչ թէ ընկերից աւելի բարձր կանգնելու կամ աւելի տոմսակ ստանալու համար, դուք կունենաք հասարակութեան անգամներ, որոնք կը գործեն գործի համար, ոչ թէ ուրիշից գերադաս հանդիսանալու համար. և երբ կը կատարուին այդ երկուքը, այն ժամանակ միայն դուք կարող էք պարծենալ որ ունիք մտաւոր զարգացում, համոզմունք, ոչ այժմ:

## ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՌԱՇՏԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ՌԻՍՈՒՄՆԱՐԱՆՆԵՐԸ

Ռաշտի հայ հասարակութիւնն ունի երկու ուսումնարաններ՝ մէկը տղայոց համար, որը կոչւում է Ս. Թարգմանչաց ուսումնարան, և որի յաճախող աշակերտները երեսուն և ութի են հասնում և միւսը օրիորդաց համար, որը կրում է Խրիմեան օրիորդաց ուսումնարան անունը և որի յաճախող աշակերտուհիների թիւը քսան և երկուսի է հասնում. վերջինը շատ նոր հաստատութիւն է, հազիւ թէ մէկ տարուց իվեր գոյութիւն ունի, իսկ տղայոց ուսումնարանը բաւական հին է. մինչև 1886 թուականը սա միայն մի հասարակ խալիֆայան դպրոց էր կառավարուած տեղական քահանայով և տիրացուներով: Բայց 1886-ին երբ ուսումնարանը տիրացուների ձեռքիցանցաւ Կովկասից բերուած ուսուցիչների ձեռքը, նա մի քալ առաւ դէպի վերանորոգում, և կամաց կամաց Կովկասի հայ գիւղական ուսումնարանների ձեռ ստացաւ: Այժմ այս ուսումնարանի ներքին կազմակերպութիւնը և դասաւանդութեան ձևերը, ի նկատի ունենալով տեղական հանգամանքները, բաւական բաւարարացուցիչ են: Պարզ բան է որ Ռաշտի նման մի քաղաք, որի մէջ գտնուած հայ բնակիչները հազիւ թէ 60 ընտանիք լինին և որոնց մեծ մասը նիւթական նախանձելի գրութեան մէջ չեն, պարզ բան է կըրկնում եմ՝ որ այսպիսի մի քաղաք չէ կարող մի բարձր ուսումնարան ունենալ և մենք տեսնում ենք որ այս ուսումնարանը շատ համեստ մէկն է այնպէս որ „գիւղական“ ածականը կարելի է տալ սորան: Աւանդուած առարկաները այս տեղ են հայերէն, պարսկերէն, ռուսերէն, կրօնագիտութիւն, աշխարհագրութիւն, թուաբանութիւն և գեղագրութիւն, այս բոլորը մինչև մի որոշ աստի-

ճան ի հարկէ. ուսումնարաններէն դա-  
ւարաններն է բաժանուած և ունի  
միայն մի ուսուցիչ (պարսիկ միրզան  
մի ժամ է պարսպում օրը): Ընթերցողը  
կարող է երեւակայել թէ ուսուցիչն ինչ  
նեղութիւններ ունի իւր հանգէս, բայց  
դասարանների ծրագիրը տեսնողը կը  
տեսնէ որ այս անյարմարութիւնը չէ  
կարող միջամտել գիտցիպլինայի հետ:

Օրիորդաց ուսումնարանը մի աւելի  
ևս համեստ դիրք ունի, այստեղ պարս-  
կերէնի և ռուսերէնի տեղը բռնում է,  
ձեռագործը որը, չը նայելով որ ուսում-  
նարանի գոյութիւնը աւելի չէ քան մի  
տարի, բաւական առաջ է գնացել, միւս  
առարկաները միևնոյններն են որոնք  
աւանդում են տղայոց ուսումնարանու-  
մը: Մեզ երևաց որ թէ ուսուցիչը և  
թէ ուսուցչուհին շատ տաք սրտով ըզ-  
բաղում են դպրոցի հետ:

Ընթերցողը կարծեմ սպասում է որ  
մի տեղեկութիւն ևս տամ ուսումնա-  
րանների ֆինանսական դրութեան վերա-  
բերմամբ: Տարեկան ծախսն է մօտաու-  
րապէս 500 թուման, դռանի անկման  
պատճառաւ (ուսուցիչը և ուսուցչուհին  
վարձուել են ռուսական փողի հաշուով)  
իսկ եկամուտը հետեւեալ տղերներէն է:

Պարոն Լիանօզով 75 թուման, տա-  
րեկան նուէր, պ. Թումանեանք 50 թ.  
տեղական Թատերասիրաց ընկերութիւնը  
22 թ. տեղական Ընթերցասիրաց ընկե-  
րութիւնը 25 թ. եկեղեցին 106 թ.  
ընդհանուր գումարն է 275 թ. որ սա  
հաստատ եկամուտն է, և 500-ի մէջ  
գտնուած զանազանութիւնը գոյանում է  
անցորդների նուէրներից, և աշակերտ-  
ների տարեկան վճարից որն է 10—15  
թուման առ տարին, նոցա համար, որ կա-  
րող են այդ գումարն վճարել. թէ այս  
դպրոցներն ինչ ապագայ ունին, արդեօք  
դատապարտուած են ներկայ դրութեան  
մէջ մնալ միշտ, թէ մօտիկ ապագայումն  
աւելի բարձր դիրք կը ստանան, չենք կա-  
րող ճիշդ գաղափար յայտնել. բայց տե-  
ղական հայերի մէջ անտեղի կուսակցա-  
կան հոգու բացակայութիւնը մեզ պատ-  
ճառ է տալիս յուսալ որ ուսումնարան-  
ները ընդ միշտ այս համեստ դրութեան  
մէջ չեն մնալ:

Մտածում եմ որ ընթերցողներին մէ-  
ջը վերոյիշեալ ուսումնարանների հոգա-  
բարձուներիցն էլ կը գտնուին, արդեօք  
կարելի է հարցնել այս պարոններից թէ  
ինչո՞ւ են ուսուցիչների հետ միայն մի  
տարով պայմանաւորուած և ամեն տա-  
րի 100 ռուբլի և աւելի ճանապարհա-  
ծախս վճարում ուսուցիչներին, բացի  
այս նիւթական վնասից և ուսուցիչնե-  
րին յաճախ փոխելը մեծ վնաս է պատ-

ճառում երեխայոց մտաւոր և բարոյա-  
կան զարգացմանը: Հոգաբարձուները  
կարող են առարկել որ այժմեան ուսու-  
ցիչը երեք տարի իւր գործը շարունա-  
կում է բայց չեն մտածում որ մի և  
նոյն ուսուցիչը կարող էր ամեն տարի  
իւր հայրենիքը գնալ. կրկին պայմանա-  
ւորուել ուսումնարանի հետ և վերա-  
դառնալ ուսումնարանի ծախսով: Մենք  
չենք սխալուել ասելով որ այժմեան ու-  
սուցիչը հենց այդպէս էլ արել է և ի-  
րաւունք է ունեցել այդպէս վարուելու:

Ռաշտ 5 յունիսի 94,

ՆԱՄԱԿ ՀԱՄԱԴԱՆԻՑ  
(շարունակութիւն)

Այստեղից անցալ օրիորդաց ուսում-  
նարանը որ գտնուում է հայերի թաղում  
և այստեղ գտալ իրերի մի տարբեր կա-  
ցութիւն: Նախ ուսումնարանն ունի  
իւր սեպհական շէնքը որ շատ յարմար  
է և մաքուր, յետոյ ամեն բան նորա  
մէջ ցոյց է տալիս կանացի կարգապահ  
ձեռքի հետքերը, այսբոլորը ներս մըտ-  
նելուց շատ լաւ տպաւորութիւն է գոր-  
ծում մարդու վերայ: Ուսումնարանի  
սաների թիւը 104 հոգի է, 69 հոգի  
գիշերօթիկ աշակերտուհիներ, գրեթէ  
բոլորն էլ որը աղջիկներ, որոնց ամեն  
ծախքը հոգում է ուսումնարանը, 20  
հոգի ցերեկօթիկ աղջիկներ, և 24 հո-  
գի տղայք (տղայոց ուսումնարանի նա-  
խակրթարանը օրիորդաց ուսումնարա-  
նումն է): Այս սանուհիները և սաները,  
բոլորն էլ հայեր են անբացառապէս:  
Ուսումնարանն ունի 7 տարուայ ըն-  
թացք հաշուելով և պատրաստականը.  
նորա կառավարչութիւնը ղեկավարում է  
Եւրոպայի ամենավերջին սիստեմի երեսով.  
նորա լեզուների (հայերէն, անգլիերէն,  
և պարսկերէն) և գիտութիւնների ա-  
ւանդութիւնները բոլորն էլ սկսում են  
առաջին տարուանից և երթալով ըն-  
դարձակում են մինչև վերջին տարին:  
Մէկ բան որ մասնաւոր ուրախութիւն  
պատճառեց ինձ այն էր որ ուսումնարա-  
նի լեզուն հայերէնն է, բոլոր գիտու-  
թիւններն աւանդում են այդ լեզուով,  
մինչ ուսուցիչը սովորեցնում է հայերե-  
նի հետ և գիտութիւնների տէխնիկա-  
կան անգլիերէն տէրմիններն էլ, բայց  
չեմ կարող չափսոսալ որ ուսումնարանի  
մէջ ընդունուած է Պօլսոյ դասագրք-  
քերը և հետեւաբար Պօլսոյ բարբառը  
որ նոյնչափ անբնական է հնչում հա-  
մագանցի օրիորդների բերանից որչափ  
մի օտար լեզու: Պօլսոյ դասագրքերի  
մի ուրիշ վատութիւնն էլ այն է որ շի-  
նուած են հարց ու պատասխանով, և

մէկ դասի որ ներկայ էի, այսինքն հա-  
յոց պատմութեան, աշակերտուհիները  
պատասխանում էին զրքից գոց արած  
նախադասութիւններով, որ դասաւան-  
դութեան մի լաւ սիստեմ չէ մասնաւոր  
պատմութեան առարկայի համար: Երկ-  
րորդ և երրորդ տարուայ դասարաննե-  
րին ներկայ էի, թուաբանութեան և  
աշխարհագրութեան դասերին, և աշա-  
կերտուհիներին դտալ ցանկացածի չափ  
ուժեղ, մասնաւոր երկրորդ առարկայի  
մէջ, որ երրորդ տարուայ փոքրիկ աղ-  
ջիկները կարող էին քննութիւն առա-  
տղայոց ուսումնարանի հինգերորդ դա-  
սարանի հետ, և մրցանակը տանել ա-  
ռանց դժուարութեան: Ուսումնարանի  
մէջ ամենից շատ աչքի ինկնող մասը  
մանկապարտէզն էր (պատրաստականը),  
այստեղ ամեն բան տնօրինուած էր ման-  
կավարժական ամենաընդունուած օրէնք-  
ների համաձայն և ամենմի փոքրիկ բու-  
նի վերայ մասնաւոր խնամ էր տարուած:  
Աշակերտուհիների երգեցողութիւնը, նօ-  
թաների վերայ և երկձայն, բաւական  
յաջող էր, և ես ուրախութեամբ լսեցի  
որ ուզում են շուտով սկսել քառաձայն  
երգեցողութիւն: Այս ուսումնարանի մէջ  
աչքի են ինկնում մէկ երկու թերու-  
թիւններ, առաջինն այն է որ անգլիե-  
րէն լեզուին հարկաւոր եղածից պակաս  
նշանակութիւն է տրւում: Մենք հայե-  
րըս շատ ուրախ ենք որ մեր երեխաների  
սովորած պաշտօնական լեզուն իրանց  
մայրենի լեզուն է, բայց միևնոյն ժամա-  
նակ կուզէինք որ նոքա լաւ ուղորեն  
անգլիերէնը իբրեւ մի օտար լեզու, և  
ինչպէս ասացի մէկ թերութիւն է երբ  
Յէլթ Հըբբըրտ ուսումնարանի ուսում-  
նաւարտ աշակերտուհիները ոչ մի տե-  
ղեկութիւն չունին անգլիերէն լեզուի  
քերականութիւնից. նոյնպէս չէ կարելի  
չը նկատել բնագիտութեան, բնական  
պատմութեան, բուսաբանութեան բացա-  
կայութիւնը, որոնցից գոնէ մի տարրա-  
կան տեղեկութիւն անհրաժեշտ է ամեն  
մի կանոնաւոր ուսումնարանից ելած ա-  
շակերտի կամ աշակերտուհու համար:  
Ուսումնարանը ընդհանրապէս շատ լաւ  
տպաւորութիւն է թողնում մարդու վե-  
րայ, ամեն բանից երևում է որ վարժու-  
հիները նուիրուած են իրանց գործին,  
աշակերտուհիներն բոլորն առողջ են, և  
մաքուր: Մասնաւոր տպաւորութիւն  
գործեց իմ վերայ տեսչուհու ասածը թէ  
«ես ուզում եմ որ հայ օրիորդները հայ  
մեծանան» և իրօք ուսումնարանի ամ-  
բողջ կազմակերպութիւնից բուրում էին  
այդ բառերը:

Եւ մէկ ճշմարիտ հայի համար կը  
մնար միայն մէկ բան, որ նա փափագէր

տեսնել այս դպրոցի մէջ, այն է ազգային երգերը: Չը մոռանամ ասել որ ձեռագործը նույնպէս շատ լաւ է այս ուսումնարանում: Հրապարակով յայտնելով մեր շնորհակալութիւնները բոլոր այն անձանց որ աշխատել են Ձեր Հրապարակումնարանին տալ իւր ունեցած ուղղութիւնը, և յուսալով որ ամեն տեղ այն միութեանները, որ գործում են հայերի մէջ կը հետեւն նորա օրինակին, փակում եմ իմ խօսքը այս հաստատութեան վերաբերութեամբ որ միակ միութեան անդամներն են: Համագործակցութեան երեւոյթն է Համագործակցութեան (կը շարունակուի)

### ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Մի մասնաւոր նամակից քաղում ենք հետեւեալ լուրը: Չենք կարող թագ կացնել մեր սրտի տնհուն բերկրանք՝ տեսնելով Պապիթու կանոցի սեռին կաշկանդող շղթաները խորտակուած մի քանի յարգելի և տոկուն տիկնանց շնորհիւ, որոնք արհամարհելով ամեն տեսակ խոչնդոտ, չարքանները գլխներին գցած, մտնում են տնէ տուն և կոպէկներ հաւաքում յօգուտ տաճկահայ իրանց սովեալ քոյրերի և եղբայրների: Այդ տնում է տեղւոյս կանանց ընկերութիւնը: Առ այժմ 400 թուման է հաւաքուած:

Չորեքշաբթի օր տեղի ունեցաւ տեղւոյս Ամերիկական «Իրան-Բեթել» օրհորդաց դպրոցի ջրջանաւարտների հանդէսը, Աւարտել էին միայն երկու հոգի օրհորդք Կատարինէ Յովսէփեան և Եղիսարէթ Անդրէասեան: Սա մի երեւոյթ է որ սովորական է Թէհրանի բոլոր դպրոցներին, որ, այն ինչ առաջին դասարանները բաղկացած են լինում 10—20 ուսանողներից, աւարտողները լինում են միայն 2—3 հոգի: Երեւի նոցա ծրնողները բաւական են համարում որ իրանց երեխայքը կարողանան «սեւ սիւտակից ջուկել» և այդ պատճառով անժամանակ դուրս են հանում իրանց գաւառներին վարժարանից: Փանք վերոյիշեալ դպրոցին: Շրջանաւարտներից մէկի ճառի նիւթն էր «Հայրիկի կենսագրութիւնը», իսկ միւսինը «Հայ գրականութիւնը Ոսկեդարում»: Նիւթերը բաւական գոհացուցիչ կերպով մշակուած էին: Հանդէսը վերջացաւ մի յորդորով տեսչուհու կողմից առ ուսումնաւարտ տանուհիները, որ շատ լաւ ազդեցութիւն թողեց, և որի մէջ տեսչուհին, օրհորդ Դէյլ, շատ համակրական հայեացքներ էր յայտնում դէպի հայերը և նոցա ապագան: Ի դէպ է ասել որ մի քանի տարիներից ի վեր այդ դպրոցում հետզհետէ երեւան է գալիս յառաջագէտ

ուղղութիւն: Պալոցի պաշտօնական լեզուն որ առաջ անգլիերէն էր, այժմ հայերէն է և գրեթէ բոլոր առարկաները աւանդուած են հայերէն լեզուով: Մենք շնորհաւորում ենք այդ ուրախալի երեւոյթը: Թող օրինակ առնեն Հնդկաստանի հայ դպրոցները, ուր տիրող լեզուն անգլիերէնն է, նմանապէս Նոր Առաջի կեդրոնական դպրոցը, ուր, ինչպէս լսում ենք, շատ առարկաներ ուսուցանուած են անգլիերէն լեզուով:

Յայտնի ակնաբոյժ Պալեզոզկին որ եկած էր Պարսկաստան Ն. Բ. Չէլլե Սուլթանի աչքերը բժշկելու համար, մի քանի օր առաջ Սպահանից հասաւ Թէհրան, և այժմ պատրաստուած է շուտով մեկնել դէպի Փարիզ:

Հայկազեան վարժարանի հոգաբարձութիւնը դիմում է մեզ յայտնելով որ Ն. Վ. Ինթէշամը-Սալթանէն բարեհաճել է 73 կտոր գիրք նուիրել Հայկազեան վարժարանի գրադարանին, և այս մասին իւր խորին շնորհակալութիւնն է յայտնում:

Ն. Չուղայից մեր ստացած տեղեկութիւններից երեւում է որ այնտեղ լուսաւորչական և բողոքական հայերի մէջ ընդհարումներ են տեղի ունեցել, և երկու կողմից այնքան անվայել միջոցների են դիմել որ կատարելապէս ապացուցուած է բարեկրթութեան բացակայութիւնը երկու կողմի ախոյեանների մէջ: Երբ կը հասկանան, վերջապէս, հայերը որ մարդ կարող է շատ ջերմ կերպով յարած լինել իւր դաւանութեան, առանց անարգելու միւս դաւանութիւնները: Չէ թէ քրիստոնէական ոգու գլխաւոր լատկանիշը՝ ներդաժտութիւնն է, և ոչ թէ հալածանքը դէպի իրանց քիչ կամ շատ տարբեր կրօնական գաղափար ունեցող եղբայրները: Բայց մեր մէջ ամեն բան ձեւականութիւն է, այս էլ միջոցների նման:

Երեկ, ուրբաթ, տեղի ունեցաւ Հայկազեան վարժարանի վերջին քննութիւնը. քննութիւնները սկսել էին մայիս 23-ին. բաւական հանդիսականներ կային, որոնց մէջ նաեւ լուսաւորութեան նախարարութիւնից և յայտնի պարսիկ անձնաւորութիւններից մի քանի հոգի: Ընդհանրապէս աշակերտները ցոյց տուին շատ գեղեցիկ յառաջագիծութիւն իրանց սովորած օտար լեզուները — պարսկերէն, ֆրանսերէն և ռուսերէն — և այլ առարկաների մէջ, և շատ գովեստների արժանացան հանձնարարներից: Այս

խարհագրութեան և պատմութեան քննութիւնները թէև արդէն կատարուել էին, բայց ի խնդրոյ պարսիկ հանդիսականների, նորից թեթի կերպով կրկնուեցան և լաւ տպաւորութիւն թողեցին:

Մեր արտասահմանի բաժանորդներից ոմանք դիմում են մեզ գանգատ յայտնելով որ «Շաւղի» թուերը կանոնաւոր կերպով չեն ստանում: Այս գանգատների հիման վերայ մենք փոստային վարչութեան դիմեցինք, և վարչութիւնը իւր տետրակներով մեզ ցոյց տուաւ որ ոչ մի գանգաւորութիւն տեղի չէ ունեցել պարսկական փոստային մէջ. խնդրում ենք մեր բաժանորդներից դիմել իրանց տեղական փոստային այս մասին:

Պապիթու հայոց կրթական «Սէր» ընկերութեան վարչութիւնը շնորհակալութեամբ հրատարակութեան է տալիս գեր. Սուքիաս արքեպիսկոպոս Պարգեանի յատուկ յանձնարարութեամբ և ժապաւինեալ տետրակով հանգանակուած հետեւեալ նուէրները յօդուտ գաւառներ գնացող ուսուցիչների: Պապիթից, Ս. արքեպիսկոպոս Պարգեանից և եղբայր թումանեաններից 20-ական զուտ. ոման, 2. Նազարբէկ, Եղբ. Միքայելեաններ, 2. Բուդաղեան, 2. Մ. Գրիգորեան, Երեմ. Յովհաննէսեան, Եղբ. Աթթանդեաններ, և «Ար. բնկ» 10-ական զ., Բ. Մ. Սարգսեան 8, Ն. Գորոյան 7, և Թ. Աթթանդեան 6 զ., Ա. Տ. Օհանեան, Ծերունեան, Եղբ. Բժշկեաններ, Գնտապետեան, Տ. Խէն, 2. Նազարբէկ, Ար. Մ. Անան, Ստ. Մ. Ղազ., Եղբ. Տ. Գրիգոր., Ար. Ա. Խ. Յակովբ, Մ. Յակովբեան, Ոմն, Ոմն, Ոմն, Յ. Մ. Ազար, Ոմն, և Գ. Հասրաթ, 5-ական զ., Ս. Սադին, Բ. Չան, Ս. Տ. Օհան, Մ. Պետ., Ոմն, Մ. Յովսէփ, և Ոմն, 4-ական զ., Ոմն, 3.504. Նիկ., Վիշէն, Մ. Մամ, Մ. Յակ., Ա. Տ. Մարտ., Ս. Մ. Աբր., և Ա. Թամիր, 3-ական զ., Ա. Ից, Ոմն, Ռ. Մ. Գեր, Ոմն, Ոմն, Գ. Բէշ, Ս. Պետ., Ն. Մ. Բաբաշ, Յ. Աղաս, Ալէքսան, Ոմն, Ա. Տ. Օհան, Կ. Բաղէ, Ս. Կոստ., Յ. Տ. Յովսէփ, Ոմն, Ոմն, Ներսէս, Գ. Աւաթ, Ոմն, Մովս., Ե. Կյծ., Գ. Ալահ, Ա. Բաղդ., Յ. Միրզ., Յ. Բժիշկ., Ղարախանեան, Ղ. Յով., Ս. Մովս., Գ. Մ. Պետ., Ղ. Յովս., Ա. Խանբուդաղ, Մ. Աւետ, Եղիա, Եղ. Գ., Յ. Կարապ., Վ. Առ., Խ. Մ. Սարգ., Յ. Տ. Յակ., Ոմն, Ոմն, Մ., Գուլագա, Բ. Մէհրաբ., Գ. Տ. Յակ., Յ. Տ. Չաքար, Ոմն, Խ. Շահբուդ, Ա. Մ. Ասատուր, և Ս. Սահակ, 2-ական զ., Ս. Մ. Աբր., 1 50 4., Ա., Ա., Ոմն, Ա. Չոհրաբ., Ա. միրթան, Մուշի, Յ. Բժիշկ., Գ. Յաթ., Յ. Շահնազ, Ա. Խաչ, 2. Վարդ., Վ. Գրիգոր., Ե. Ղազար.,

Ոմն., Ոմն., Յ. Քարամ., Խ. Բաղդ.,  
Ս. Առաք., Դ. Բժիշկ., Յ. Յովհան.,  
Ոմն., Պ. Մ. Պետ., և Ոմն. 1-ական  
դռան, ընդամենը անում է 409 դռան:

**ԱՐՏԱՔԻՆՏԵՍՈՒԹԻՒՆ**

ՆԱԽԱԳԱՀ ԿԱՐՆՈՅԻ ՍՊԱՆՈՒԹԸ

Հեռագիրը բերեց մի տխուր լուր  
Ֆրանսիայից. Նախագահ Կարնոն ըս-  
պանուած է մի իտալացու ձեռքով հետե-  
ւեալ պարագաներում:

Նախագահ Կարնոն գնացած է լինում  
Լիօն, ուր տեղի ունէր մի գաղթակա-  
նական արուեստահանգէս, իւր ներկա-  
յութեամբ պատուելու համար: Անցեալ  
շաբաթ զիշերը լուսնիս 11 տեղի է ու-  
նենում մի շքեղ ներկայացում Լիօնի  
մեծ թատրոնում ի պատիւ Նախագահի  
և երբ թատրոնի դռնում, նախագահը  
իջնում է կառքից, մի իտալացի առաջ  
գալով ամբոխի միջից քաշում է իւր դա-  
շոյնը, և կրծքից վերաւորում է նորան:  
Նախագահին տեղափոխում են տուն,  
ուր նա իւր վերջին շունչը փչում է կէս  
գիշերից 35 րոպէ անցած: Իտալացին  
կոչւում է Սանտո, և համարում է մի  
վտանգաւոր անիշխանական, բայց մին-  
չև այժմ դեռ ոչինչ յայտնի չէ սպանու-  
թեան շարժառիթների մասին: Ոճրա-  
գործը անմիջապէս ձերբակալւում է, և  
ժողովուրդը պատրաստում էր նորան  
կտոր կտոր անել. բայց ոստիկանութիւ-  
նը պաշտպանում և բանտարկում է նորան:  
Նախագահի մարմինը տեղափոխուած է  
Փարիզ, ուր, առաջիկայ կիրակի, տեղի  
կունենայ հանդիսաւոր թաղում Նոտր-  
Դամ եկեղեցու մէջ, և մարմինը կամ-  
փովուի Պանթէոնի մէջ, ուր, ինչպէս  
յայտնի է, թաղում են միայն հայրենի-  
քին մեծ ծառայութիւն մատուցանողնե-  
րին: Կարնոն ծնուած էր 1837 թուա-  
կանին, ուրեմն 57 տարեկան էր: Նա  
նախագահ ընտրուեց 1887-ին, եօթնա-  
մեայ ժամանակով, և հազիւ մի քանի  
ամիս մնացել էր ժամանակի լրման:  
Ընդհանուր կարծիքն այն էր որ նա կը  
վերընտրուէր, այնքան օրինակելի կեր-  
պով վարել էր իւր պաշտոնը: Նորա  
ուղղամտութիւնը և անպայման ազնու-  
թիւնը ամենքին յայտնի էր: Նա և իւր  
կինը, տիկին Կարնո, այս եօթը տար-  
ւայ ընթացքում մեծ ժողովրդականու-  
թիւն շահեցին ոչ միայն այն արժանա-  
ւոր կերպով որով վարում էին իւրեանց  
վիճակուած բարձր պաշտօնը, այլ մանա-  
ւանդ, այն համակրութեան և գթու-  
թեան համար, որ ցոյց էին տալիս դէ-  
պի աղքատ դասակարգը, որին մեծ բա-  
րեւորութիւն էր անում տիկինը: Կար-  
նոն պատկանում էր չափաւոր հանրա-  
պետականների խմբին, և իւր ընտրու-

թեամբ նա վերջ տուաւ մի սարնափելի  
կուսակցութեան, որ սպառնում էր ծու-  
նը հետեւանքներ ունենալ: Մէկ խօսքով  
Ֆրանսիան նորա մահուամբ մեծ կո-  
րուստ է անում:

Մի ցաւալի բան էլ այն է որ Ֆրան-  
սիայի մի քանի հարաւային քաղաքնե-  
րում, ուր իտալական ազգաբնակիւթիւ-  
նը բաւական ստուար է Գրընբլում,  
Մարսէյում և Տուլօնում ընդհարում-  
ներ են տեղի ունեցել ֆրանսիացիների և  
իտալացիների մէջ. առաջինները կամե-  
նայով իրանց նախագահի վրէժը հանել  
իտալացիներից: Յուսալի է կառավարու-  
թիւնը վերջ կը դնէ այս անտեղի խառ-  
նակութիւններին:

Կարնոյի տեղ ընտրուել է յայտնի  
պետական անձնաւորութիւն Կազիմիր-  
Պէրիէն՝ 50—60 քուէի առաւելու-  
թեամբ, 800 քուէարկողների մէջ: Նա  
ևս պատկանում է չափաւոր հանրապե-  
տականների խմբին:

Քաղաքացիներ շարտասահմանիս լրագիրներից

Թիւրքաց կառավարութիւնը բարեհա-  
ճել է թող տալ, որ մինչև յուլիս ամիսը  
Պարսկաստանից և Ռուսաստանից ցորեն  
ներմուծուի Թիւրքաց Հայաստանի գա-  
ւառները առանց մաքսի:

Կարսում բացուել է ձրի ճաշարան  
գաղթականների և սովեալների համար:  
Ահա մի քանի տեղեկութիւններ այդ  
մասին, որ մեզ գրում են Կարսից. «ամ-  
սիս 15-ին բացուեց այստեղի ձրի ճաշա-  
րանը: Ձրի ճաշարանից օգտուում են մօ-  
տաւորապէս 500 մարդ: Բարեգործական  
ընկերութեան ընդհանուր ժողովում ո-  
րոշուեց, որ ճաշարանում օրապահու-  
թիւն անեն ընկերութեան անդամները,  
այնպէս որ մշտական երկու օրապահ են  
լինում ճաշարանում: Ճաշարանից օգտը-  
ւում են, առանց կրօնի խտրութեան,

բոլոր հայերը, թէ տեղական կարօտեա-  
լներից, թէ գաղթականներից»:

Ատրպատականի առաջնորդ Տ. Ստե-  
փաննոս եպիսկոպոսի մահէն յետոյ Ա.  
Լըմիտճէն Գալիլէյ վրկուեցաւ, իւր  
առաջնորդական տեղապահ. Տ. Խաչա-  
տուր վ. Կարապետեան, Պարսկա-Հընդ-  
կաստանի պատգամաւորը: Այս ալ իւր  
պաշտօնատեղին հասնելուն պէս չափա-  
նեցաւ: Անմիջապէս կնքուեցաւ անոր  
գոյքը ի ներկայութեան երկու թաղին  
հոգաբարձուներուն. քահանաներու և  
քանի մը անձնաւորութեանց, և հազոր-  
գուեցաւ Սինոդին: Վերջերս ի ներկա-  
յութեան առաջնորդին և նախկին վիա-  
ներուն—բացի երկու քահանայէ որ վախ-  
ճանած են—սնդուկները բացուեցան և  
գոյքերը ցուցակադրուեցան: Սօտաւորա-  
պէս 9,000 րուբլի արժողութեամբ հա-  
րստութիւն ելաւ: Ռուսական ոսկի.  
Հնդկաստանի, Բիրմանիոյ, Սիամի ոս-  
կիներ և ոսկիներ, Հոլանդական ոսկի-  
ներ, Պարսկական էշրէֆի կոշուած ոսկի-  
ներ, արծաթ ստակներ, թղթագրամներ  
պանքայի չէքեր, տեսակ տեսակ թան-  
կագին քարեղէններ և լաւ զգեստի, վե-  
ղարի կերպասներ ու գուլպաներ կրկա-  
մէին այդ հարստութիւնը: Հետաքրքը-  
րական էր տեսնել թէ վարդապետը ինչ  
խնամքով այդ բոլոր զրամները առան-  
ձին առանձին փաթեթած էր կապոցնե-  
րու մէջ: Ինչպէս կերելի հանգուցեալ  
Խաչատուր վարդապետը Հնդկաստանի  
կողմերը նուիրակ եղած ատեն հաւաքել  
է այդ բոլոր գոյքերը: Ամեն ինչ ման-  
րամասն ցուցակագրուեցաւ և որոշուե-  
ցաւ սպասել հայրապետական տնօրինու-  
թեան:

Արտօնատէր-Հրատարակիչ՝ Անդրէաս  
Բէկնազարեանց:

**Յ Ե Յ Տ Ե Ր Ե Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Ն Ե Ր**

Ազգային Ռուսմնասիրաց ընկերութեան գործա-  
դիր ժողովը պատիւ ունի յայտնել ընկերութեան ան-  
դամակիցներին եւ բոլոր հասարակութեան որ կիրա-  
կի յունիս 19 երեկոյեան երեք ժամ մնացած անդի կու-  
նեման Հայկազեան վարժարանի աշակերտների եւ ա-  
շակերտուհիների վկայականների բաշխումը: Որին  
խնդրում է ներկայ գտնուիլ:

Ամեն տեսակ եւրոպական ճարեր կը գտնուին թծիչ  
ԲԱԶԻԼԻ դեղատնումը Լալեգար փողոցում Թեհ-  
րանում. տաւն քում անաչափ եւ անէջի գնողի հա-  
ւար, սովորական արժեքից զիջում կը լինի: Գիշեր ժա-  
մանակում եւս դեղատնումը բաց է: